

pra eodē datum. habebit. n. fructū sexagesimū q̄ debet vi-
dus. Mat. 13. Augustinus. satis oñdit beataz eē post mo-
tem viri: r̄ sc̄o nubētem. sed beator̄ ē nō nubēs.

C Deide cū dicit (Puto aut̄ q̄ r̄ ego r̄.) Dic vltimo osten-
dit q̄ debet cōsilio eius credere qz ispirāte spū sancto b̄ cō-
silit. Et hoc est q̄ dicit. Puto aut̄ r̄. quasi dicat. faciēdum
est fm̄ cōsiliū meū qz puto r̄ ego sicut ceteri apli spūs dei ha-
beam. Ro. 8. Sed r̄ nos ipsi p̄mitias spūs h̄ntes r̄. Hoc ḡ
cōsiliū debz ipleri r̄ pp̄ fructū sequentē qz beator̄ erit r̄
pp̄ter cōsiliū auctoritatē. qz fm̄ cōsiliū meū. r̄ pp̄ spūm
dei ispirātem. qz puto r̄. Dic querit̄ sup̄ illo verbo. Uolo
vos sine sollicitudine eē. **C** Lōtra. Ro. 12. Sollicitudine nō
pigri. Responso. Ibi loquitur de sollicitudine spūali hic de
temporali. **C** Itē sup̄ illo diuisus est. **C** Lōtra. Osee. 10. Di-
uisus est cor eoz nūc iteribūt. R̄ñsio. Ibi loq̄ de diuisiōe
intentionis principalis h̄ de diuisiōe actionis. **C** Item
glo. ibidē. prim̄ seruit mūdo. **C** Lōtra. Mat. 6. Nemo pōt
duob̄ dñis seruire. R̄ñsio. Verū est ita q̄ equaliter fuit
vtriqz in eo q̄ duo idest p̄rarij sunt. **C** Itē sup̄ illud. Mu-
lier inupta cogitat que dñi sunt: glosa nō cogitat ne damne-
tur a deo. **C** Contra dānari pōt vt pz in parabola de fatuis
vginibus. R̄ñsio. nō cogitat b̄ solū. sed cū b̄ ēt ne offendat
sp̄m. **C** Itē sup̄ illud. Ut sit sancta corpe r̄ spū. glo. non
pōt fieri vt nō sit sanctū corpe quo vti sanctificator spūs.
C Lōtra spū sanctus vsus est lingua cyphe nō sancta. Jo.
11. R̄ñsio. vtebat ea vt spūs nō vt sanctificator. **C** Itē sed
ad id qd̄ honestū ē. **C** Lōtra ḡ m̄fimonii turpe. R̄ñsio. fz
glo. Positiuū posuit p̄ paratiuū. **C** Itē sup̄ illud. Qui nō
iungit meli⁹ facit. glosa. hic. s. in iugio bñ vti homo malo.
C Lōtra. cui⁹ vsus bon⁹ est ipsuz quoqz bonū ē. R̄ñsio. illd̄
itelligit de vsu rei p̄ se. s. ad quez ordinata ē nō paccidēs. s.
ad que ex prudētia vtentis ordinat. **C** Itē glo. ibidē. Meli⁹
est bene vti bono q̄ bene vti malo. **C** Lōtra. Hoc difficili⁹
illo. R̄ñsio. loq̄ hic de malo viti nō supplicij. **C** Itē sup̄
illo verbo in glosa due p̄misse. **C** Lōtra. ḡ due nuptie non
sunt a deo. R̄ñsio. Nō ex eo q̄ due nisi ex p̄sequēti. **C** Itē
si dormierit vir qd̄ dicēdus est si resuscitat. R̄ñsio. requit̄
cōsensus nouus ad hoc q̄ sit m̄fimonius. **C** Itē sup̄ illud.
puto q̄ spūm dei habeam. **C** Lōtra. Ro. 8. Lertus sum q̄
ueqz mors neqz vita r̄. R̄ñsio. fm̄ glo. nō dicit b̄ dubitādo
sed quasi icrepādo. **CAP. VIII.**

D E his autem que idolis sacrificant̄
scimus. qz omnes scientiam habe-
mus. Scientia inflat. Charitas ve-
ro edificat. Si quis autem se existi-
mat scire aliquid: nōdum cognouit
quemadmodū oporteat eum scire. Si quis au-
tem diligit deū hic cognitus est ab eo. De escis
antez que idolis imolantur scimus qz nihil est
idolum in mundo. r̄ q̄ nullus deus nisi vnus.
Nam r̄ sunt qui dicātur dñi: siue in celo siue in
terra. siquidem sunt dñi multi r̄ domini multi:
nobis tamen vnus deus pater ex quo omnia: r̄
nos in illo. r̄ vnus dominus iesus christus per
quē omnia r̄ nos per ipsum. Sed in oibus est
scientia. Quidam autem cum conscientia vsqz
nunc idoli quasi idolotitū manducant. r̄ cōsciē-
tia ipsoz cum sit infirma pollutur. Esca autem
nō nos cōmendat deo. Neqz eni si manducaue-
rimus abundabimus neqz si non manducaueri-

mus: deficiemus.

C Excluso errore circa correctiōez criminū: ca. 5. r̄ 6. **C** Itē
circa v̄ginitatē r̄ m̄fimonii. caplo septimo: hic excludit er-
rorem circa esum r̄ abstinētia ciboz caplo isto r̄ 9. r̄ 10. lo-
quēs de his q̄ idolis imolabant a qb̄ quis in se licitis ab-
stinere monet. P̄rio allegādo eis scādalu ifirmoz ca. isto.
Sc̄o exēplū sui q̄ pp̄ alios abstinere a receptiōe sumptuū
licitoz caplo. 9. Tertio exēplū pene iudeoz post tāta bñfi-
cia dei in deserto p̄stratoz caplo. 10. Ergo pp̄ scādalu p̄xi-
mi exēplo apli pp̄ timorē supplicij d̄bem⁹ abstinere a cibis
aliq̄ licitis. In p̄mo oñdit q̄ i se licita est comestio idolo-
titoz. Sc̄o monet nihilomin⁹ abstinere pp̄ scādalu frat̄z
ifirmoz ibi (Videte ne forte r̄.) In p̄ma p̄mo pponit q̄
maiores eoz habēt sciam de idolotitis. Sc̄o oñdit glem
sciētiam h̄nt de eis ibi. (De escis aut̄ q̄ idolis imolant r̄.)
Tertio q̄ qdā ifirmi hac sciētia carēt ibi (Sed in oib⁹ non
ē sciētia r̄.) Quarto q̄ aly corā eis idolotita edere nō de-
bent ibi (Esca aut̄ nos nō cōmendat deo.) In p̄ma p̄mo dīc
q̄ de idolotitis sciaz habēt Secundo q̄ eam sine charita-
te inutiliter habent ibi (Scientia autem inflat r̄.) Tertio
oñdit a qb̄ habeat̄ hec scia insufficienter ibi (Si quis autem
existimat) Quarto a qb̄bus sufficienter ibi (Si qs̄ antez dili-
git r̄.) Dicit ḡ de his autē r̄. q. d. de p̄dictis q̄siuistis a me
.s. de p̄tinētib⁹ ad m̄fimonium de alyz autē vt de imolatis
idolo nō fuit necesse querere: qz oēs scitis sup̄ b̄ vitatē. r̄ b̄
est qd̄ dicit. de his autē q̄ idolis sacrificant̄ an liceat edere
vel nō: scim⁹ ego r̄ vos q̄ liceat ea comedere fm̄ illud Tit.
.i. Dia mūda mundis. Scim⁹ qz oēm sciam habem⁹ ego. s. r̄
vos p̄fecti iter alios. s. sciam de creatore r̄ creaturis. r̄ id
min⁹ excusabiles si male facimus.

C Deide cū dicit. (Scia aut̄ inflat r̄.) Dic ostēdit quō sine
charitate sciam inutiliter habēt. quasi dicat. Habetis qdem
sciam: sed nō valet vobis: qz inde sup̄bitis d̄ignaros. sciētia
aut̄ si sola ē inflat. Ecc. 1. In multa sapia multa est idignatio.
Act. 26. Multe littere te faciunt isanire. Dec. n. fuit plaga
egyptioz. i. sapiētū hui⁹ mūdi vesice turgētes. Exo. 9. Cha-
ritas vero edificat ifirmos q̄ qd̄ eis obesse pōt dimittit: qz
nō querit q̄ sua sunt. Un̄ addēda est sciētie charitas. Aug.
Addite ḡ sciētie charitatē r̄ vtilis erit scia. Per se qdē r̄ iuti-
lis ex charitate vtilis. Philosophus. Scire aut̄ nihil aut pa-
rum p̄dest ad virtutem.

C Deide cū dicit. (Si quis autē existimat r̄.) Dic oñdit a
qb̄ hec scia habet̄ insufficienter. qz ab illis q̄ ea vtunt̄ i nocu-
mentum p̄xi. r̄ ē sua rō talis. Quicūqz hz sciaz r̄ nō mo-
dam vtēdi ea. hz sciaz insufficienter: fz q̄ hz sciaz sine charita-
te est huiusmodi. ergo qui habet scientiam sine charitate
habz insufficienter sciam. P̄rio ḡ supponit sciam sine charita-
te. Sc̄o oñdit insufficientiā talis sciētie ibi (Nōdum cognouit
r̄.) Tertio rōem insufficientie ibi (Quēadmodū oportet
at r̄.) Dicit ḡ. Si quis autē r̄. q̄ si dicat. habetis sciam: sed
nō sufficienter: qz si quis vestrū existimat se scire habēs sci-
entiam sine charitate: aliquid scit. s. q̄ liceat comedere idolo-
tita. nōdum tñ cognouit: qz nō se cognoscere facto ostēdit
quō oporteat eū scire. i. q̄liter debeat vti scia. qz in edifica-
tionem nō i nocumētū alioz. Scire aut̄ p̄ringit dupliciter
.s. habere sciam r̄ vti scia. sicut videre habere visum. r̄ vti
visu. Blo. Bernardi. Dic nō approbat aplis multa sciētez
si modum sciendi nescierit. Modus. n. sciēdi est vt scias q̄
ordine: quo studio. quo sine scire queqz oporteat quo ordi-
ne vt id prius qd̄ maturius ad salutem. quo studio vt id ar-
dentius qd̄ efficacius est ad amorē. quo sine vt n̄ ad inanez
gloriam vel curiositatem velle aliquid sed ad edificatiōez
tui r̄ p̄xi. Sunt nāqz q̄ scire volunt eo sine tantū: vt sci-
ant: r̄ curiositas est. qdam vt sciant r̄ vanitas est. quidaz vt
sciētiam vendāt r̄ turpis questus ē. qdā vt edificent̄ r̄ p̄xi

dentia ē. qdā vt edificent et charitas est.
¶ Deinde cū dicit. (Si quis autem diligit etc.) Hic ostendit a quibus hec sciētia habet sufficiēter: qz ab illis qz vtiūt ea ex charitate. Prio qz supponit sciam cū charitate. Secūdo ostendit sufficiētiā talis scie ibi (Hic cognit' ē.) Dicit g. si qs etc. q. d. Ille pfecte nō scit qz nescit quēadmodū oporteat eū scire. Si qs autē diligit deū: et ita cū sciētia hz charitatem: hic cognitus. i. approbatus ē ab eo. Nouit. n. dñs qz sunt ei'. z. Li. z. Unde talis vere scit deo approbāte: qz bñ vtiūt scia ppter charitatem anexam. (Notādum est hic qz ad hoc qz aliqz sciat quēadmodū opz scire. q. sunt necessaria. Prio humiliter sine inflatiōe. Phil. 4. Scio humiliari. ps. Si nō humiliter sentiebas. Secūdo sobrie sine psumptione. supra. i. Nō iudicauit me scire. Ro. 12. Nō plus sapere qz oz. Tertio certitudinaliter sine hesitatiōe. z. Li. i. Scio cui credidi: et certus sum. Quarto veraciter et sine errore. z. Li. 3. Semp discentes et nūqz ad sciam vītatis pueniētes. Quinto simpliciter sine deceptiōe. i. Li. 6. Oppositiōes falsi nois sciētie. Sexto salubriter cum charitate et dilectiōe. ifra. 13. Si habuero oēm sciam charitatē autē nō habuero. Septimo vtiliter cum primoz edificatione. ifra. 12. Alij dāt sermo sciētie in eodē spū. Octauo liberaliter cū gratuita cōca tione. sap. 6. Pōnā in lucē sapiam eius. Nono efficaciter cū bona opōne. Sciēti. n. bonū et nō faciēti pctiū est illi. Jac. 4. Primū. s. humilitas scie arguit sapientes supbos. sobrietas aduocatos. salubritas magnos. vtilitas iniquos. liberali tas auaros. efficacitio ociosos.

¶ Deinde cū dicit (De escis autē qz idolis etc.) Hic ostendit qualem sciam habēt de idolotitis: ostēdens pmo qz sciūt idolū nihil esse. Secūdo qz sciūt oīa a deo esse ibi (Nam et si sunt qz dicant dy etc.) In pma pmo dicit idolū nihil esse. Secūdo in xta h ad declarationē ostēdit deum nō nisi vnū esse ibi. (Et qz nullus deus etc.) Dicit g. de escis autē etc. q. d. pdictis modis nō valet sciētia. sed tñ de escis qz imolant idolis sci mus sciētia vera. s. qz in se sunt licite: nec ppter idolū sunt imunde: et hoc qz idolū nihil ē in mūdo. Hoc tripliciter exponitur. Prio modo sic. Idolū nihil ē in mūdo. i. iter creaturas mundi qz tum ad formā idolū. licz. n. mā idolū fit ali quid. aurū vel argentū: qz credūt idolū esse deū. Esa. 41. Ecce vos estis ex nihilo et opus vtrūqz ex eo qd nō est. Secūdo modo sic. idolum nihil ē. s. psona subsistens ex simulacro et spū pside te. Ex illis. n. duob' nihil fit sicut ab idolatris putat. Jere. 10. Lōsusus est oīs artifex in sculptili: qz falsum est qd cōsta uit: et nō ē spūs in eo. Tertio modo sic. idolū nihil est in mūdo. i. nullius rei que sit in mūdo hz similitudinē. Est. n. differen tia inter idolū et simulacrū: qz simulacrū dī qd fit ad similitu dinem rei alicuius nālis. idolum ad nullius rei fit similitu dinem vt si corpu humano addatur caput equinū. Esa. 40. Cui similem fecistis deū etc. Et scimus etiā qz nullus deus nisi vnus. Deut. 6. Audi israel dñs deus tuus deus vn' est.

¶ Deinde cū dicit. (Nā et si sunt qz etc.) Hic ostendit qz sciunt oīa a deo eē nō a dyis nūcupatiuis vel adoptiuis vt sunt idola vel sancti: sed ab vno sumo. Prio g dicit quō potest itelligi deoz pluralitas. s. p adoptionem vel nūcupationē. Secūdo quō ē diuinitatis vnitas. s. p essentiā ibi. (Nobis tātum vnus deus etc.) Ubi pmo tāgit vnitatē in pte. Secūdo i filio ibi. (Et vnus dñs etc.) In pma tāgit tria. s. cēntiā. qz vnus deus. psonā qz pater. potētiā ex quo oīa. clemētiā qz et nos in illo. s. ltr ista tāgit in filio. Dicit g. Nā et si sunt etc. q. d. et vere nō ē nisi vnus deus. Nam et si sunt qz dicant dy vere pti cipatione diuinitatis vt sancti. ps. Ego dixi dy estis. siue in celo vt sancti cōprehēsores. siue in terra vt sancti viatores. Si qdē sunt dy multi vere pti cipatione diuinitatis vt san

cti et iusti dñi. apli. et plati. nobis tñ etc. Alio mō legit sic. Nā et si sunt qui dicunt dy a gentib'. s. falsa nūcupatione. siue in celo vt sol et luna. siue i terra vt mercurius et dyana. sig dem sunt dy multi sola. s. nūcupatiōe fm gentiles. ps. Deo dy gentiū demonia. et dñi multi: qz alijs psumt: nobis tñ tñ vnus est deus essentialiter. s. pater ex quo oīa fm nām et p paternā auctoritatē. Ro. 11. Ex quo oīa et nos in illo p grām act. i. 7. In ipso viuim' mouemur et sum'. Et vn' cū pte de' dñs iesus xps. Jo. 10. Ego et pater vnū sumus: Per quez oīa. s. facta sunt fm nām. Jo. 1. Dia p ipsum facta sunt. et nos p illum. s. sumus in deo p grām. Ro. 1. Per quem accepimus grām etc. g vnus est altissimus creator oīuz oipotēs. Ex his elicit talis rō. Nō ē nisi vnus deus qz fecit oīa. s. multa sūt idola. ergo nō sunt deus: qz fecit omnia: nec creduntur ali quid. g nihil. (Sed nō in oib' ē sciētia.) Habito qz maiores illoz habent sciam de idolotitis. hic ostendit qz minores hac sciētia carent. Ubi pmo ostēdit qz in quibusdā defuit: pdicta de idolotitis sciētia. Secūdo qz ppter h esu idolotoz polluit eoz sciētia. Ubi pmo tāgit pollute sciētie ra tionem. Secūdo ipsaz pollutionē ibi. (Et scia ipsoz etc.) Dicit ergo. (Sed nō oibus etc.) qz dicat. h scimus nos. s. qz idolū nihil est. sed nō in oibus vt in ifirmis ē scia hec: et ve re nō est i oibus. Quidā eniz etc. Uel sic. Nos scim' qz idolū nihil est in mūdo. Quidā. n. cū scia idolū: qz. s. putent idolū aliqd diuinū esse vsqz nūc. i. post cōuersionē sicut ante mā ducāt idolotitū: id est de sanctificatis idolis: et hoc nō qua si cibum simpliciter: sed quasi idolotitū. s. in reuerētiā ido li et consciētia illoz cum sit infirma polluitur per illos. s. qz habent rectam sciam: sed nō cum charitate p quos i hunc errorem ifirmi iducuntur. deut. 27. Maledictus qz errare facit cecus i itimere. Hic inuit qz nō cibis: s. scia polluit p peccatū comedēdo ad exēplum maloz.

¶ Deinde cum dicit. (Esca autem nō cōmēdat etc.) Hic qz to ostendit qz coraz eis idolotita comedere nō debēt. Ubi primo ostendit qz hō comestio nihil pdest apud deum. Secūdo probat qz nō prestat aliqd bonum augmentum ibi (Neqz eniz si nō manducaueritis.) Dicit ergo. esca au tem etc. q. d. Illis nocet vestra comestio. vobis autem non pdest. Esca eniz nos nō cōmēdat deo sed recta fides i edē do. Naz nec Esau esu lenticule iustificatus est: nec Delias esu carniū pollutus ē. Ro. 14. Nō est regnū dei esca et potus. Deb. vlti. Bonū est grā stabilire cor nō escis.

¶ Deinde cum dicit. (Neqz enim si nō māducauerim' etc.) Hic pbat qd pposuit et est sua ratio talis. Nō comedere ido lotitum nō diminiuit bonū: comedere nō auget. g talis esca sumpta vel nō sumpta nihil pdest apud deū et hoc est qd di cit. Neqz enim si nō manducauerimus deficiemus. i. min' ab eo habemus. neqz si manducauerim' abūdabim' in vītutibus: qz esca ventri nō menti pficit: et ita cū nō sit de ve ritate vite iusticie et doctrine dimittēda est pp scandalum.

Lectio.

II.

Midete autem ne forte hec licentia vestra offendiculum fiat infirmis. Si quis enim viderit eum qui habet sciētiā in idolo recumbentē: nonne con sciētia eius cum sit ifirma: edificabitur ad mā ducandum idolotita. Et peribit ifirmus in tua consciētia frater: ppter quez christus mortuus est. Sic autem peccantes in fratres: et percu tientes cōsciētiā eorum infirmam in christo peccatis. Quapropter si esca scandalizat fratrem meum. non manducabo carnem in eternum ne

fratrem meum scandalizem.

C Dec est scda ps huius capituli: superius. n. ondit q in se li
cita est comestio idolotitor. hic monet abstinere ab ea pp
scadalu ifirmoz. Ubi pmo monet ne offendant fratres
sua comestioe. Scdo qd pot offendere ibi (Si. n. quis vide
rit rē.) Tertio ondit maluz qd ide pot accidere ibi (Et pe
ribit ifirmus rē.) Quarto prebet se in exēpluz abstinētuz
ibi (Quapropter si esca scādaliqat rē.) Dic g. videte qz qz
tum ad nos nihil pdest vel obest esca ipsa. sed tñ videte ne
forte bec licentia vestrā q scitis licere vobis comedere de
idolotitis offendiculū fiat ifirmis in fide q nodū sciūt ido
lū nihil eē. Leuit. 19. Lorā ceco nō pones offendiculum.

C Deide cū dicit (Si qs viderit rē.) Hic ondit quō possūt
offendere: qz comedēdo idolotitū corā ifirmis vbi iplican
tur qtuoz pcurrētia ad scādalu. Pmo maior scia. Scdo co
mestio idolotiti publica ibi (In idolo recubentē.) Tertio
occafio scādali accepti ibi (Nōne scia eius.) Dicit g. si. n.
quis rē. q. d. Et vere pot eē offendiculū. Si. n. qs ifirmus vi
derit eum q bz sciam recubentē in idolo: idest in presentia
idoli. nōne cōsciētia eius. cū sit ifirma pte edificabi: idest
p factū tuū ad manducādū idolotita. i. sacrificata i reuerē
tiam idoli. q. d. sic. vidēs. n. quis fratrē peritū in idolo sacri
ficata comedere icipit ipse edere nō illa scia q ille. s. peri
tie cā: sed ibi putat eē numē in cuius reuerētia hoc fiat.

C Deide cū dicit (Et peribit ifirmus.) Hic ondit malū qd
inde pot accidere. r hoc duplex. Pmo scādalu pximi. Se
cundo offensam pximi ibi (Si aut peccātes rē.) In prima
implicanē tria peccātis cōditio: qz ifirmus. peccādi occasio
qz i tua scia. peccātis exageratio. qz ppter quem xps mor
tuus est. Dicit g. r ita peribit ifirmus in fide idest in tuā sci
entia frater. i. occasione accepta a tua scia. qz te sapētem vi
det comedere putās q sub idoli veneratione comedas pp
quez saluādū xps mortuus est. r ita grauitur peccas. Ro. 14.
Noli cibo pdere illū p quo mortuus est xps. Sic aut peccan
tes in fratres pctō scādali r pcutiētes sciam eoz ifirmas
gladio mali exēpli. Amos. 9. Percute cardinē. idest scias
r cōmonebunt suplummaria idest intellectus r affectus. In
xpo peccatis. cui mēbra sunt. nō ait in xpm bz glo. qz i xps
peccare est xpm negare. i. peccare in fide. In xpo peccare ē
in bis q xpi sunt peccare. s. in moribz sicut ille q in lege ē dī
in lege peccare. q aut in lege nō ē dī peccare in legem.

C Deinde cū dicit (Qua pps esca rē.) Dic vltio pponit se
in exēplū abstinētie. Ubi pmo implicat scādalu. Scdo ex
hoc explicat abstinētie ppositum ibi (Nō māducabo rē.)
Tertio puenit dubium ibi (Ne fratrē meū rē.) Dicit ergo
Quapropter ne. s. peccem in xpm si esca scādaliqat fratres
meū nō māducabo carnes aliquā nō solū idolotita in eter
num. si g ppter scādalu fratrū abstinēdum est quasi a ne
cessarijs vite: multo magis a supfluis. r nō ideo q esca in
se mala sit: s. ne scādaliqat fratrē meū. Nā q scādaliqauerit
vnum de pusillis istis expedit ei vt suspendat in collo eius
mola afinaria rē. Mat. 18. Ro. 14. Dia mūda mundis. sed
malū est hoi q p offendiculū māducatur. C Dic querit sup il
lud. Scia iflat. Glo. sciētia p se inutilis est. C Lōtra scia p se
bona est. g r vtilis. Rñio. Inutilis est ad salutē: vtilis tñ ad
multa alia. C Itē charitas edificat. C Lōtra. sicut scia in
flat nō p cāz sed p occasiōne sic r charitas. Rñio. Nō ē sile
qz scia habēti se manifestat. s. nō sic charitas: qz nemo cer
tus ē de charitate. C Itē sup illud. Idolū nihil ē glo. Nāz
de formauit. s. stulticia hoium formā dedit. C Lōtra. Dē
eē ēa deo gōis for. Rñio. glo. logi de forma puta i nā n de
vera. C Itē ibidē glo. Forma hois in idolo nō ē scā p vbiū
C Contra. Jo. 1. Dia p ipsuz facta sunt. Rñio. Quis forma
hominis in illo sit facta p verbū nō tñ in idolo idest ad co
lendū. C Itē ibidē glo. idolū nihil est qz nullius rei que

fit in mūdo similitudinē habet. C Lōtra nō pot artifex cogi
tare vel formare nisi qualia vidit. Rñio. Nō bz similitudinē
in toto sed in ptibz. C Itē sup illud. Nullus deus nisi vnus.
glo. hoc dicit ne putet eē deus in idolo. C Lōtra. deus licz
sit vnus tñ est vbiqz. Rñio in idolo ē p potētia nō p p̄sidiētia
vel vnionē vt putabāt gentiles. C Itē ibidē glo. ps trinita
tis nō pot esse qcuqz vnus in tribus. C Lōtra cuiuslibz nu
meri ps ē vnitas. Rñio. Trinitas nō ē numerus simplr: s.
numerus psonaz. C Itē sup illud. Et si sunt q dicunt dy.
Glo. p̄cipatiōe diuinitatis. C Lōtra diuinitas est impar
ticipabilis. Rñio. p̄cipatio bec p cām est nō p essentiam
C Itē ibidē glo. querit vtrū angeli vocādi sint dy. Res
ponfio quōis p̄cipet diuinitatē tñ bz glo. nō sunt dicendi
dy ppter periculū adozatōis. C Itē sup illud. Nobis tñ
vnus pater. glosa. trinitas est nobis vnus pater. nō tñ ille q
tertia in trinitate psona alius. C Lōtra. Idē r aduersuz di
uidunt ens. Rñio. quōis idem r aduersum diuidunt ens
creatū nō tñ icreatū. qz ibi est idētitas in essentia cū diuer
sitate in psonis. C Itē nō in oibz est sciētia. C Lōtra supra
eodem. Dēs sciētiā habemus. Respōfio. Illud nō itelli
gitur vlr. s. de maioribz. C Itē sup illud. Esca nō imēdat
nos deo dicit glo. sumpta vel nō sumpta. C Contra. Ergo
abstinētia nihil meret. Rñio. Nō vtus esce. sed vtus absti
nentie pdest. C Itē si esca scādaliqat rē. C Lōtra g p scā
dalo fratris a pane r vino abstinēdum est i perpetuus. Re
spōfio. Nō est sile de necessarijs r supfluis. Uel loquitur hic
de scādalo actiuo nō passiuo. Uel pfectionis est hoc nō ne
cessitatis. C Notādum est hic sup illud. Unus deus. q de
pot accipi multipliciter. s. falsa nūcipatiōe. sic ydola dicunt
tur dy. ps. Omnes dy gentiū demonia. Jere. 10. Dy q celū
r terram nō fecerūt pereant de terra. Vera adoptione sic
sancti dicunt dy. ps. Ego dixi dy estis r filij excelsi omnes
vos autē sicut rē. Mundana prelatiōe sic plati dicunt dy.
Exo. 22. Dys non detrabes. Job. 10. Si illos dixit deos ad
quos rē. Essentie pprietate. sic trinitas dicit deus. deut. 6.
Audi israel dñs deus tuus vnus est. C Itē notādum q
xps vnus sine pari multipliciter dicit. Pmo vnus deus
ppter naturam diuinitatis. Unde sic nullus est deus nisi
vnus. Scdo vnus creator ppter ifinitatē potestatis. Ecc. 1.
Unus est altissimus creator oīum. Tertio vnus hō ppter
singularem eminentiam sanctitatis. ps. Nō est q faciat bo
num rē. Jo. 11. Expedit vt vnus moriatur homo. Quarto
vnus dñs ppter gubernationem plationis. Eph. 4. Unus
dñs vna fides rē. r hō vnus dñs iesus xps. Quinto vnus
magister ppter ifusionē cognitōis Mat. 23. Nō vocemini
magistri qz magister vester vnus est xpus. Sexto vnus pa
ter ppter pductionē vniuersitatis. Mat. 23. Unus est. n.
pater vester q in celis est. Septimo vnus pastor ppter ge
neralem refectionem populi fidelis. Jo. 10. Siet vnū ouile
r vnus pastor. Octauo vna hostia ppter singulare p̄cium
nostre redēptōis Heb. 10. Una. n. oblatiōe sumauit i eter
num sanctificatos. CAP. IX

Qn sum liber non sum apostolus.
Nōne christum dominum nostruz
vidi nōne opus meum vos estis in
domino. Et si alijs nō sum aposto
lus. sed tamen vobis sum. Nam si
gnaculū apostolatus mei vos estis in domino.
Ab ea defensio apud eos qui me iterrogāt bec
est. Nunquid nō habemus potestatem mandu
candi r bibendi. Nunquid non habemus pote
statem sorozem mulierculaz circumducendi. si